

نظر مردم برای ما خیلی جدی است و همواره به دنبال بهتر شدن دیدگاه مردم درباره خودمان هستیم. اگر آن‌ها ما را دوست داشته باشند، می‌توانیم به آینده امیدوار باشیم.

شدن دیدگاه مردم درباره خودمان هستیم. اگر آن‌ها ما را دوست داشته باشند، می‌توانیم به آینده امیدوار باشیم.

در ادامه سراغ پویا غازی، مدیر روابط عمومی پردیس مستقل تئاتر، که اتفاقاً خودش یک تئاتری تمام‌عیار است می‌رویم. پویا غازی تهیه‌کننده بوف است اما بازیگری هم می‌کند. آخرین کار او اجرا در پیاپیستولوژی است.

بیل‌بورد اختصاصی نمایش داشته باشیم

در ابتدای صحبت‌هایش از میزان فروش بوف می‌پرسیم و با افتخار عدد ۲۷ میلیون بعد از ۲۸ اجرا را ذکر می‌کند که عدد خوبی است. با وجود این، غازی هم با لبخندی تلخ، مهم‌ترین ضعف مجموعه را نداشتن روابط با نهادهای شهری می‌داند و می‌گوید: اگر مجموعه ما هم مثل بعضی از دوستانمان در حوزه نمایش می‌بود، الان می‌توانستیم چند بیل‌بورد و رول‌آپ تبلیغاتی که حداقل انتظار

است داشته باشیم. غازی در ادامه پیشنهاد جالبی ارائه می‌کند و می‌گوید: با توجه به اینکه در این دوره مدیریت شهری، اعضای شورا خودشان تئاتر بین هستند و به‌طور خودجوش به سالن‌ها سر می‌زنند، می‌شود در زمینه توزیع عادلانه فرصت‌های تبلیغاتی اقداماتی جدی انجام داد. مدیریت شهری که اختیار همه فضاهای شهری را در اختیار دارد، آیا نمی‌تواند چند بیل‌بورد مخصوص تئاتر در مناطق راهبردی و پرجمعیت شهری احداث کند؟ آیا این انتظار خیلی بزرگی است که هنرمندان از مدیریت شهری دارند؟

نبود اتحاد

این هنرمند مشهوری به بدنه هنری شهر انتقادی‌هایی هم دارد و نبود وحدت در بچه‌های تئاتر را یکی از مهم‌ترین مشکلات نمایش در مشهد می‌داند. او معتقد است هنرمندان نمایش مشهد اتحاد واقعی در برخورد با مشکلات ندارند. می‌گوید: بعضی از دوستان ما در دوره‌های قبل سفارش‌های چنددهه‌میلیونی گرفته‌اند و غر زده‌اند و در این دوره هم با اینکه مدیریت شهری به اصطلاح عوض شده است، باز هم از همان روابط بهره‌مند هستند. واقعیت این است که از وقتی پول به بدنه تئاتر تزریق شد و فقط هم در اختیار یک عده خاص قرار گرفت، همه چیز عوض شد و رفتارهای رفاقت‌منشانه از بین بچه‌های نمایش رفت.

حاضرند برای دیدن کار هنرمندان پول خرج کنند. همین موضوع دست‌اندرکاران عرصه نمایش را امیدوار کرده است. الان دیگر بلیت فروختن امری عجیب نیست و شبیه سینما پذیرفته شده است که شاید این طلوعی دوباره برای تئاتر باشد. مثلاً همین الان به شکل هم‌زمان چند تئاتر خوب در مشهد در حال اجراست؛ از همین بوف خودمان بگیرد تا گالیله و پینوکیو.

با وجود این امیدواری، جلیلی هنوز هم کفه مشکلات و گرفتاری تئاتری‌ها را سنگین‌تر توصیف می‌کند و درباره مشکلات عرصه تئاتر می‌گوید: اگر چه مردم نمایش دیدن را در برنامه‌های خود قرار داده‌اند، در نهادهای بالادستی هنوز هم اوضاع مثل قبل است. هنوز هم توزیع عادلانه فرصت‌های تبلیغاتی اتفاق نمی‌افتد و فرصت‌های دیده شدن دست یک عده محدود است و مجموعه‌های مستقلی مثل ما چندان آزادی در تبلیغات ندارند. ما هم دلمان می‌خواهد بتوانیم از این تبلیغات استفاده کنیم و در بین مردم دیده شویم. این دیده شدن به پویایی و غنای هنری جامعه ما کمک می‌کند زیرا نمایش یک هنر اصیل و روح جامعه است و تئاتر از دل مردم می‌آید و حرف مردم است.

خواست مردم پرایمان مهم است

او درباره نحوه انتخاب نمایش‌ها هم از کمیته فنی خودشان که شامل کارگردان‌ها و نویسندگان خوب مشهد است می‌گوید: ما تلاش می‌کنیم مردم را به سالن تئاتر بیاوریم و روی صندلی بنشانیم اما از آن طرف، همین مردم تقاضا دارند تئاتر خوب و باکیفیت ببینند. همین امر باعث می‌شود انتخاب نمایش دقیق‌تر و موشکافانه‌تر شود. لذا بعد از آنکه یک گروه نمایشی از فیلترهای بالادستی گذشت، باید نظر شورای فنی را هم جلب کند تا اجازه اجرا در پردیس را داشته باشد. با وجود این، همیشه احتمال اینکه یک تئاتر نفروشد و حتی احتمال اینکه یک نمایش بعد از چند روز اجرا ناگهان متوقف بشود وجود دارد.

جلیلی ارتباط با مردم را قبل و بعد از اجراها در برنامه جدی فعالیت خود قرار داده است و می‌گوید: از آنجا که ما مثل دیگر گروه‌هایی که با مدیران فرهنگی شهر رابطه دارند فرصت تبلیغات شهری در اختیار نداریم، مهم‌ترین فعالیتی که می‌توانیم داشته باشیم تبلیغات مجازی و سینه‌به‌سینه است. لذا نظر مردم برای ما خیلی جدی است و همواره به دنبال بهتر

بوف، یک درام اجتماعی - خانوادگی

پردیس مستقل تئاتر این روزها آخرین اجراهای بوف را تجربه می‌کند. مسعود عقلی، نویسنده و کارگردان این درام درباره آن می‌گوید: بوف روایتی از مشکلات یک خانواده در آستانه جشن ازدواج دختر بزرگشان است. تمرین گروه از مردادماه شروع شد و متن هم‌زمان با تمرین کامل می‌شد و در مجموع از ابتدای آذر کار آماده اجرا بود.

به گفته عقلی، در تئاتر بوف، ۱۷ نفر دست‌اندرکار هستند. او ادامه می‌دهد: بعد از بازیابی و اجرا در شورای نظارت سرانجام از ۵ آذر اجراها را شروع کردیم و بعد از آنکه با استقبال خوب مخاطبان مواجه شدیم، تصمیم بر این شد که اجرا تمدید شود و احتمالاً تا ۱۵ دی روی صحنه باشیم.

امیر شهلا، بتول گندمی و حمیدرضا موحدزاده اعضای شورای شهری هستند که تاکنون نمایش بوف را در محله‌ها دیده‌اند و هرکدام جداگانه بستی‌هایی درباره این اتفاق در کانال‌های شخصی‌شان گذاشته‌اند اما در این میان شهلا نکاتی درباره محتوای تئاتر گفته است که ذکر دوباره آن خالی از لطف نیست. او بعد از دیدن بوف، آن را این چنین معرفی کرده است: در پردیس تئاتر مستقل، کار بچه‌های گروه نمایش شمایل را دیدم. بوف به نویسندگی و کارگردانی مسعود عقلی، هر چند تبلیغات شهری زیادی نکرده، در این ۲۹ شب، خوب فروخته است شاید به این دلیل که روایتگر چند آسیب رایج اجتماعی با زبانی نیمه‌کمیک و نیمه‌تراژیک است. بازی خانم‌ها مونا بارانی و فاطمه توانادر عین سادگی، گویای تجربه‌مندی‌شان در عرصه هنر نمایش بود. خانواده‌ای زودرنج و پر خاش‌جو که زخم‌های بسیاری در تعامل با جامعه پیرامونش خورده اما اعضای آن همچنان در کنار همدیگر می‌کوشند بر مشکلاتشان فائق آیند. بوف حکایت این روزهای خیلی زندگی‌هاست.

زوم